

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 2292

Doknr.
840453

Dato
11-04-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 13. marts 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 318 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Charlotte Broman Mølbæk (SF).

Spørgsmål nr. 318:

"Kan ministeren i forlængelse af sagen om Dorthe Harbo, jf. artiklen "Kommune ændrer afgørelse efter halvandet års kamp: Nu kan Dorte besøge sine børnebørn" bragt på tv2nord.dk den 10. marts 2024 svare mere generelt på, om det er i overensstemmelse med god forvaltningsskik og inden for almindelig dansk socialret, at en kommune bevidst planlægger efter, at en vis andel af kommunens afgørelser skal omgøres i Ankestyrelsen med den begrundelse, at hvis kommunen lægger serviceniveauet meget højere og aldrig taber nogle sager, så kommer kommunen til at ligge på et niveau, kommunen ikke har råd til?"

Svar:

Som minister kan jeg ikke kommentere på den konkrete sag, som er gengivet i artiklen nævnt i spørgsmålet. Men helt generelt vil jeg gerne understrege, at alle borgere, herunder også borgere med en hurtigt fremadskridende sygdom, naturligvis skal have den hjælp, som modsvarer deres hjælpebehov, og som de har krav på efter lovgivningen, uanset hvor komplekse hjælpebehovene måtte være.

Hjælpen, som den enkelte modtager, bør gives, så den i videst muligt omfang understøtter, at borgerens selvbestemmelse tilgodeses. Det er ikke rimeligt, hvis systemet spænder bureaukratiske snubletråde ud, som begrænser borgernes muligheder for at leve et liv som andre.

Jeg kan oplyse, at kommunalbestyrelsen skal behandle spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning jf. § 5 i lov om retssikkerhed og administration (retssikkerhedsloven),

Det fremgår endvidere af servicelovens § 1, stk. 3, at hjælpen efter denne lov bygger på den enkeltes ansvar for sig selv og sin familie og på den enkeltes ansvar for at udvikle sig og udnytte egne potentialer, i det omfang det er muligt for den enkelte. Hjælpen tilrettelægges på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkelte persons behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte. Afgørelse efter loven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn.

En kommune må aldrig vælge en indsats alene ud fra økonomiske overvejelser eller afvise at hjælpe borgere, der har krav på hjælp, med henvisning til kommunens økonomi. Det er desuden ikke i overensstemmelse med lovgivningens formål, hvis en kommune ud fra økonomiske hensyn planlægger efter, at en andel af de kommunale afgørelser skal omgøres i Ankestyrelsen.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister